

Sygn. akt: III U 656/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2015r. w O.

sprawy z odwołań W. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 05.06.2015r. **znak** (...) -SER- (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

W. S. (1) złożył odwołanie od decyzji ZUS z dnia 5.06.2015r., mocą której ZUS odmówił mu prawa do ponownego przeliczenia wysokości emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podnosząc, że brak było podstaw do przeliczenia emerytury. ZUS wskazał, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu tj. z lat 1996-1975, 1978, 1981-1987, 1990 i 1991 wynosi 83,06 % i jest najbardziej korzystny. Natomiast wskaźnik liczony z lat wskazanych przez odwołującego tj. z lat 1966-1973, 1978, 1981-1987, 1989-1992 wyniósł 80,94% i jest niższy od dotychczasowego.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie W. S. (1) jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący od dnia 2.07.2003r. był uprawniony do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru ZUS przyjął wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu tj. z lat 1996-1975, 1978, 1981-1987, 1990 i 1991, który wyniósł 83,06 % oraz kwotę bazową obowiązującą w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, która wyniosła 1547,09zł. Z dniem 2.07.2008r. ZUS przyznał W. S. (1) prawo do emerytury po osiągnięciu wieku emerytalnego i określił jej wysokość na kwotę 1.244,32zł. Wysokość emerytury podlegała corocznym waloryzacjaom.

W dniu 16.09.2014r. W. S. (1) zwrócił się do ZUS z wnioskiem o sprawdzenie czy wysokość pobieranej przez niego emerytury jest obliczona prawidłowo. Pismem z dnia 25.09.2014r. ZUS poinformował odwołującego, że wysokość emerytury została obliczona prawidłowo. Od powyższego pisma W. S. (1) złożył odwołanie do Sądu. Jako, że w sprawie nie została wydana decyzja, która mogła zostać poddana kontroli sądowej, Sąd Okręgowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 10.04.2015r. odrzucił odwołanie oraz po ustaleniu, że w złożonym piśmie z dnia 6.02.2015r. odwołujący zgłosił żądanie, aby jego emerytura została przeliczona przy uwzględnieniu jego wynagrodzenia osiągniętego w latach 1966-1973, 1978, 1981-1987, 1989-1992 – wniosek ten przekazał do rozpoznania organowi rentowemu. Po rozpatrzeniu tego wniosku zaskarżoną w przedmiotowym postępowaniu decyzją z dnia 5.06.2015r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego przeliczenia emerytury. Po dokonaniu stosownych przeliczeń, zgodnie z wnioskiem odwołującego okazało się bowiem, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z lat wyszczególnionych przez W. S. (1) we wniosku z dnia 6.02.2015r. wyniósł 80,94% i jest niższy od dotychczasowego, który wynosi 83,06%.

Stosownie do treści art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Zgodnie z art. 15 ust. 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że rozpatrując wniosek odwołującego złożony w dniu 6.02.2015r. ZUS w pełni zasadnie odmówił odwołującemu przeliczenia wysokości emerytury. Obliczając bowiem, jak żąda tego odwołujący, podstawę wymiaru emerytury z lat 1966-1973, 1978, 1981-1987, 1989-1992, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest mniej korzystny od dotychczasowego i wynosi 80,94%. W oparciu o przedłożone przez odwołującego zaświadczenia o uzyskiwanych zarobkach wskaźniki w latach 1966-1973 wynoszą odpowiednio- 81,59; 95,03; 100,83; 96,51; 85,47; 94,39; 76,97; 86,11, w roku 1978 – 76,28, w latach 1981-1987 odpowiednio 85,46; 86,96; 79,70; 80,59; 80,20; 79,16; 81,65, a w latach 1989 – 1992 odpowiednio - 63,65; 76,75; 77,47; 34,33. Stąd wskaźnik liczony z tych lat wynosi 80, 94 % (tj. suma wskaźników ze wskazanych lat - 1618,83 dzielona przez 20 lat).

Reasumując powyższe Sąd uznał, że nie może budzić wątpliwości, że brak było podstaw do uwzględnienia wniosku W. S. (1) z dnia 6.02.2015r. i przeliczenia wysokości emerytury. W takim stanie rzeczy twierdzenia odwołującego, że jego koledzy otrzymują wyższe emerytury, stąd i on winien otrzymywać świadczenie w wyżej kwocie, nie mogły zyskać akceptacji ze strony Sądu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na podstawie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ §1 kpc oddalił odwołanie W. S. (1) od decyzji z dnia 5.06.2015r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.